

Dosarul nr. 2ra-1990/2021
2-21000860-01-2ra-20122021

prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Telenești (jud: L. Iarmaliuc)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, I. Cotruță, V. Mihaila)

ÎNCHEIERE

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Igor Frunza, reprezentat de avocatul Svetlana Coșneanu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Olga Munteanu împotriva lui Igor Frunza cu privire la modificarea cuantumului încasării pensiei pentru întreținerea copilului minor,

împotriva deciziei din 23 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 05 ianuarie 2021, Olga Munteanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Frunza cu privire la modificarea cuantumului încasării pensiei pentru întreținerea copilului minor,

În motivarea acțiunii a indicat că a trăit în concubinaj cu pârâtul Frunza Igor. Astfel, din relația de concubinaj s-a născut la XXXXX fiica XXXXX.

A menționat că, prin hotărârea din 14 aprilie 2009 a Judecătoriai Telenești, a fost dispus a încasa de la Frunza Igor în beneficiul Olgăi Munteanu pensia pentru întreținerea copilului minor XXXXX, născută la XXXXX, în mărime de 500 de lei lunar, începând cu data de 11 martie 2009 și până la atingerea majoratului. Hotărârea în cauză a fost menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 03 septembrie 2009.

A menționat reclamanta că de la pronunțarea hotărârii până în prezent, întreținerea financiară a copilului a crescut, aceasta fiind eleva clasei a XXXXX al gimnaziului din satul XXXXX, raionul XXXXX.

Reclamanta a specificat că fiica XXXXX este diagnosticată cu XXXXX, pentru care se recomandă XXXXX.

De altfel, a indicat că, ulterior s-a căsătorit și din relația de căsătorie s-a născut copilul XXXXX, născută la XXXXX, care la fel se află la întreținerea sa.

Astfel, a concluzionat reclamanta că și-a schimbat atât situația familială cât și cea materială, din care considerente solicită modificarea cuantumului pensiei pentru întreținere a copilului minor XXXXX, născută la XXXXX, în sumă de 1500 de lei lunar până la atingerea majoratului de către copil.

În drept, reclamanta și-a întemeiat pretențiile conform dispozițiilor art. 110 Codul familiei.

A solicitat reclamanta modificarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor XXXXX, născută la XXXXX, și a încasa de la Frunza Igor în beneficiul lui Munteanu Olga suma de 1500 lei lunar, până la atingerea majoratului de către copil, începând cu data înregistrării cererii.

Prin hotărârea din 09 aprilie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Telenești, cererea de chemare judecată înaintată de Olga Munteanu împotriva lui Igor Frunza cu privire la modificarea cuantumului încasării pensiei pentru întreținerea copilului minor, s-a admis.

S-a modificat cuantumul pensiei de întreținere stabilit prin hotărârea din 14 aprilie 2009 a Judecătoriei Telenești nr. 2-309/2009 și s-a încasat de la Igor Frunza în beneficiul Olgăi Munteanu pensia pentru întreținerea copilului minor XXXXX născută la XXXXX în sumă bănească fixă lunară în mărime de 1 500 de lei, începând cu data de 05 ianuarie 2021, până la atingerea majoratului copilului minor. S-a încasat de la Igor Frunza în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 540 de lei. (f.d. 38, 42-45).

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 09 aprilie 2021, Igor Frunza a declarat apel împotriva hotărârii din 09 aprilie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Telenești, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 23 septembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Igor Frunza și s-a menținut hotărârea din 09 aprilie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Telenești, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Olga Munteanu împotriva lui Igor Frunza cu privire la modificarea cuantumului încasării pensiei pentru întreținerea copilului minor.

Pentru a decide astfel, reținând prevederile art. 3 alin. (1), 5, 18 alin. (1), 27 alin. (2) al Convenției Internaționale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989 de la New York, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, art. 18 alin. (1) al Legii privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, art. 52 alin. (1), 58, 61 alin. (1), 74 alin. (1), 75 alin. (1), 76 alin. (1) și 110 din Codul Familiei, în coroborare cu circumstanțele cauzei, Colegiul a considerat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele cauzei și corect a dispus admiterea cererii de chemare în judecată, iar argumentele invocate în cererea de apel ca fiind lipsite de temei.

Colegiul a considerat neîntemeiat argumentul apelantului precum că un temei pentru respingerea acțiunii de modificare a cuantumului pensiei de întreținere ar fi faptul că mai are la întreținere doi copii minori. Or, faptul că apelantul mai are la întreținere încă doi copii, nu justifică neadmiterea acțiunii privind modificarea cuantumului pensiei de întreținere, în defavoarea copilului XXXXX, care la fel are nevoie de întreținere corespunzătoare pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială, întreținere care conform cadrului legal aplicabil speței, este pusă în sarcina ambilor părinți, în mod egal, indiferent dacă aceștia locuiesc împreună sau separat.

Mai mult, Colegiul a pus în evidență și faptul că suma pensiei de întreținere a copilului minor trebuie să fie reală și necesară, totodată însă să nu fie în detrimentul celuilalt părinte, iar în cazul dat modificarea pensiei de întreținere prin

majorare până la suma de 1 500 de lei lunar, corespunde în mod real nevoilor minorului și necesităților de întreținere la această vârstă.

Totodată, instanța de apel a considerat întemeiată și legală soluția primei instanțe, iar argumentele apelantului ca fiind declarative.

La 19 noiembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Igor Frunza, reprezentat de avocatul Svetlana Coșneanu, au declarat recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de respingere integrală a acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au constatat just și au dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu au examinat cauza sub toate aspectele și nu au stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 23 septembrie 2021 și a expediat-o participanților la proces la 27 septembrie 2021 (f.d. 95), or, la actele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare a acesteia de către participanții la proces.

Astfel, recursul declarat la data de 19 noiembrie 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 20 decembrie 2021 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței, or, până la examinarea admisibilității recursului careva referințe în adresa instanței de recurs nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Igor Frunza, reprezentat de avocatul Svetlana Coșneanu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele

indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Igor Frunză, reprezentat de avocatul Svetlana Coșneanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Igor Frunză, reprezentat de avocatul Svetlana Coșneanu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Igor Frunză, reprezentat de avocatul Svetlana Coșneanu, împotriva deciziei din 15 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat